

Spørgsmaalet: Skal dette Tilsyn lønnes? Det skal det vel, men derom staar der intet i det foreliggende Lovforslag.

Flere ærede Medlemmer har været inde paa de forskellige Raad og Nævn, som skal dannes. Jeg vil gerne tro, at de egentlig ikke kan være færre i Antal, men det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om der i Loven stod, hvad disse Raad egentlig skal bestille. F. Eks. i det Forslag, vi havde fremme i Foraaret med Hensyn til Ordningen af den grønlandske Administration, var der meget udførlige Bestemmelser om, hvad de paagældende Raad havde at bestille, men her staar der intet udover dette — og det kunde for saa vidt undværes —, at der angaaende Spørgsmaal vedrørende Undervisningen dannes et Undervisningsraad; her ligger det i Navnet, hvad Raadet skal bestille, og her kunde det altsaa undværes. Men hvad Forstanderraad og Lærerraad skal bestille, staar der intet om, det skal lægges hen til Ministerens Bestemmelse. Men er det egentlig ikke noget, man har fastsat, fordi man nu en Gang er blevet enig om: Nu maa vi give efter for disse Ønsker om de mange Raad, men vi ved egentlig ikke selv vore levende Raad med Hensyn til, hvad de skal bestille, og saa lægger vi det hen til Slutningsparagraffen, § 16, at de nærmere Bestemmelser herom træffes af Socialministeren.

Raadenes Formand udnævnes af Socialministeren. Jeg gaar ud fra, at ligesom det er ganske givet, at Formanden for et Forstanderraad maa være en Forstander, saaledes maa ogsaa Formanden for Undervisningsraadet være en Forstander og ikke en af de Lærere, som er ansat under Forstanderen. Men jeg maa tage Afstand fra den Tanke, som det ærede Medlem, der nylig talte, var inde paa, til lige at anbringe Repræsentanter for Forældrene i et saadant Undervisningsraad; thi der skal jo dog træffes Beslutninger af et Undervisningsraad, og Beslutninger, der træffes, maa træffes af de ansvarlige, her af de ansvarlige, der er ansat af Staten. Dette Raad bør Forældrene ikke komme ind i. Jeg slutter mig altsaa fuldstændig til den Affattelse, Lovforslaget paa dette Punkt har faaet af den højtærede Minister.

Lidt senere staar der, at der skal etableres et Lærerraad. Et Lærerraad er nu altid et Raad, der bestaar af Lærere, men saa er der kommet en Anstaltslæge med ind, og det forekommer mig, at Lovforslagets Affattelse paa dette Punkt bør ændres,

saa meget mere som det jo er Ministerens Mening, at Anstaltslægen skal have en særlig Stilling i Modsætning til de andre Medlemmer af Lærerraadet. Han skal nemlig være berettiget til at deltage i alle Møder, men kun forpligtet til at deltage i nogle af dem. Om en saadan Særstilling staar der imidlertid intet i § 9, men kun i Bemærkningerne. Man bør, naar man giver Anstaltslægen en saadan Særstilling, give det en særlig Betegnelse i Loven, som at Lærerraadet er Forstanderen og samtlige ved Skolen ansatte Lærere og Lærereinder, men Anstaltslægen kan deltage i Lærerraadets Forhandlinger og afhøres af det. Noget saadant maa der ind.

Der har været rejst Tvivl, bl. a. af det ærede Medlem, der talte først (Ejsing), om man burde gaa til at udnævne to Lærere, altsaa vel i Regelen de ældste, til Overlærere. Desværre er Ministerens Begrundelse for, at der skal ansættes to Overlærere, ret svag, idet der nemlig kun staar, at „det vil i Tilfælde af Forstanderens eller Inspektørens Forfald kunne være meget byrdefuldt for den anden at udføre begges Forretninger“, og saa foreslaas det, at to af Lærerne ved hver Anstalt skal udnævnes til Overlærere. Det er en lidt svag Begrundelse, synes jeg. Jeg nærer ogsaa lidt Tvivl om, hvorvidt man egentlig kan gaa hen og give dem Titelen „Overlærer“, thi Forstanderen er ifølge Loven Førstelærer, og jeg ved ikke rigtig — vi har ikke haft det Rangsspørgsmaal fremme før —, om en Overlærer er over en Førstelærer eller en Førstelærer over en Overlærer. Men i øvrigt, hvis det er Ministerens Tanke, at et Par af Lærerne paa Grund af den større Virksomhed, der er, skal have deres Anciennetsforhold forbedret, er det en Tanke, som ikke vil møde nogen som helst Modstand fra min Side.

Saa er der Forældrenævn — det skal man have i vore Tider. Jeg skal derom blot bemærke, at jeg kan ikke lide dette ganske uklare Udtryk, som staar i § 10, at ethvert af Nævnets Medlemmer — der bliver vel saadant noget som 4 — har Ret til i „paakommende Tilfælde“ at aflægge Besøg paa de forskellige Anstalter. Hvad er „paakommende Tilfælde“ for et Tilfælde? Det maa klares, man maa ikke ved saadanne almindelige Udtryk skabe en Uklarhed, som altid er uheldig.

Ligesom den ærede sidste Taler kunde jeg ønske at vide, hvad man egentlig tænker paa — hvis man da overhovedet har tænkt paa noget — med, at en Lærer, der er konstitueret — saa vidt jeg erindrer, kan